

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/54/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113234296
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113234296.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Martinom Baranom v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpeného: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., Prievozská 4/B, Bratislava, proti odporcovi: G. T., nar. XX.XX.XXXX, toho času na neznámom mieste, zastúpenému v konaní opatrovníkom Z. K., súdnou tajomníčkou Okresného súdu B. K. I., o zaplatenie 1159,59 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 500 Eur s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 500 Eur za obdobie od 22.07.2010 do 31.05.2011, úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 500 Eur za obdobie od 20.11.2013 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

v prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a ,

náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 26.11.2013 žiadal navrhovateľ zaviazať odporcu na zaplatenie sumy 1159,59 Eur s príslušenstvom. Predmetný návrh odôvodnil skutočnosťou, že uzavrel s odporcom zmluvu o bežnom účte, pričom odporca nedodrжал dohodnuté podmienky a mal nepovolený debetný zostatok na bežnom účte vo výške 125,34 Eur. Zároveň na základe žiadosti bola uzavretá medzi účastníkmi konania zmluva o prečerpaní, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 500 Eur, ktorý mohol byť čerpaný odo dňa 21.07.2010 s dohodnutou úrokovou sadzbou 16,90 %. Odporca nedodrжал zmluvné podmienky, preto navrhovateľ dňa 31.05.2011 určil splatnosť úveru a vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy, vtedy vo výške 675,64 Eur. Odporca predmetnú sumu neuhradil.

Nakoľko sa súdu žiadnymi dostupnými prostriedkami nepodarilo zistiť pobyt odporcu, bol mu ustanovený podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovník v konaní.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania, kedy právny zástupca navrhovateľa žiadal konať v jeho neprítomnosti, u opatrovníka odporcu bolo vykazané doručenie.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie oboznámením návrhu na začatie konania, zmluvy o bežnom účte, obchodných podmienok, oznámenia o zosplatnení úveru, vyjadrení navrhovateľa, prehľadu splácania, predsúdnych výziev ako aj ostatného spisového materiálu, pričom bol zistený tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 20.04.2010 zmluvu o bežnom účte a balíku produktov, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi zriadenie a vedenie bežného účtu. Zároveň dňa 21.07.2010 bolo dohodnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu vo výške 500 Eur s dohodnutou úrokovou sadzbou

16,90 %. Nakoľko navrhovateľ opätovne vyzval odporcu neúspešne na zaplatenie jeho splatného záväzku, dňa 02.06.2011 oznámil odporcovi zosplatnenie úveru ku dňu 31.05.2011, a to vo výške 675,64 Eur. Napriek tejto skutočnosti odporca dlh neuhradil, následne dňa 26.11.2013 podal navrhovateľ návrh na začatie konania.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak nie sú takto úroky stanovené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v dobe uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie, než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky vo výške najvyššie prípustnej.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, kedy bol o ich vrátenie veriteľom požiadany.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac ako dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu než tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú čiastku s úrokmi. Odstúpenie veriteľa od zmluvy nemá vplyv na zaistenie záväzkov z tejto zmluvy.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže splniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak určené predpismi občianskeho práva.

Z predložených listinných dôkazov bolo preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 500 Eur, čím splnil svoju zmluvne dohodnutú povinnosť ohľadom povolenia prečerpania bežného účtu. Pokiaľ odporca nesplnil poskytnuté finančné prostriedky, napriek výzve navrhovateľa, porušil tým svoju povinnosť v zmysle Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého sa dlžník zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Dohodnuté úroky podľa názoru súdu patria navrhovateľovi za obdobie od poskytnutia úveru do oznámenia o zosplatnení úveru, teda do dňa 31.05.2011, pričom v prevyšujúcej časti je návrh ohľadom priznania úroku nedôvodný. Dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Úver ako odplatný právny úkon je úkonom, kedy odplatom za jeho poskytnutie sú úroky, pokiaľ si účastníci dohodnú čas, na ktorý sa úver poskytuje, resp. pokiaľ nedôjde k zosplatneniu celého úveru, tak ako to bolo v tomto prípade. Pokiaľ si účastníci dohodnú dobu vrátenia úveru, resp. jedna strana zosplatní tento úver po uvedenom dátume, už má veriteľ len právo na zaplatenie úrokov z omeškania, nie na zaplatenie dohodnutého úroku. Z tohto dôvodu súd priznal navrhovateľovi právo na zaplatenie poskytnutej istiny úveru vo výške 500 Eur ako aj dohodnutého úroku za obdobie od poskytnutia úveru do jeho zosplatnenia. V prevyšujúcej časti bol tento návrh ohľadom úroku zamietnutý, nakoľko po tomto období už nemá navrhovateľ právo na zaplatenie úroku (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 182/2011).

Taktiež súd priznal navrhovateľovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 500 Eur za obdobie od 20.11.2013, nakoľko odporca bol naďalej v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku, kedy vzniká navrhovateľovi podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/95 Z. z. právo na zaplatenie úroku z omeškania až do zaplatenia dlhu. Výška úroku z omeškania ku dňu 20.11.2013 predstavovala sumu 9,25 % ročne.

Pokiaľ sa týka ostatných položiek, ktoré uplatňoval navrhovateľ v tomto konaní, súd dospel k záveru, že tieto nie je dôvodné priznať. Úrok, podľa názoru súdu, je dôvodný len zo sumy 500 Eur za toto obdobie, ktoré bolo špecifikované, pričom navrhovateľ už v návrhu kapitalizoval tento úrok sumou 248,46 Eur, pričom nepochybne v tejto sume boli aj úroku vo výške 25 % ročne zo sumy 125,34 Eur, pričom súd považoval tento nárok za nedôvodný v celom rozsahu. V tejto časti žiadal priznať navrhovateľ sumu 125,34 Eur s príslušenstvom titulom nepovoleného debetu na zmluve o bežnom účte. V danom prípade však súd poukazuje na skutočnosť, že podľa zmluvy o bežnom účte sa majiteľ účtu zaväzuje čerpať peňažné prostriedky len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. Suma 125,34 Eur bola sumou, do ktorej mal byť účet prečerpaný bez zmluvnej dohody účastníkov konania, pričom z listinných dôkazov, ktoré boli predložené do spisu, nebolo preukázané, že účastníci zmluvy si dohodli možnosť prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte, okrem sumy 500 Eur, ktorá bola priznaná. Podľa názoru súdu bolo povinnosťou navrhovateľa v zmysle zmluvy o bežnom účte nakladať len s voľnými peňažnými prostriedkami odporcu a pokiaľ nebola osobitne dohodnutá možnosť prečerpania účtu, nie je možné priznať právo na zaplatenie tejto sumy. Taktiež súd zamietol návrh v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 115 Eur. V danom prípade nepochybne sa jedná o spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi konania, kedy odporca nemal možnosť ovplyvniť text zmluvy, pričom podľa názoru súdu sadzby za výzvy vo výške 10 Eur za upomienku a za výzvy 35 Eur, sú neprimerané vo vzťahu k dlžnej sume. Z tohto dôvodu má súd za to, že jedná sa o neprimeranú neprijateľnú zmluvnú podmienku a takejto nemožno priznať súdnu ochranu.

Výrok o trovách konania vyplýva z § 142 ods. 2 O.s.p., keď vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 O.s.p.

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.